

Spanyol filméjszaka

Mikor reggel 6-kor kijöttünk az Apolló moziból, nem tudtam, hogyan értékeljem az elmúlt 10 órát. Jómagam is részt vettem azon a kulturális rendezvényen, amit spanyol filméjszaka címen aposztrofálnak, és a filmrajongók számára nyújt egy kis kikapcsolódást az európai filmművészet néhány nívós képviselője által. Nevezhetnénk ezeket az alkotásokat egyszerűen európai és spanyol filmeknek, de nyilvánvaló, hogy művészfilmek is egyben. A nemrégiben meghirdetett és lezajlott francia filméjszakához hasonlóan most is telt házas érdeklődés kísérte a néhol vad, durva, de igazi hétköznapi humorral fűszerezett filmeket. A programleírásban 5 film vetítése szerepelt, ez összesen 10 órányi filmnézésnek számít, kisebb- nagyobb szünetekkel. Az első alkotás A „Tapas” címet viselte, amiről csak annyit kell tudni, hogy egy bizonyos környéken lakó bizonyos emberek hétköznapi életébe enged betekintést. Tiszta „Barátok közt”, csak itt a dráma és a humoros jelenetek életszerűbbek. Számomra ez a film volt a legnézhetőbb, ajánlom mindenkinek, aki egy kedves, mégis tanulságos filmre vágyik.

A soron következő 4, többszörösen kitüntetett filmmel kapcsolatos nemtetszésem minden bizonnyal a fáradtság számlájára írható, így szándékomban áll újra megnézni az alkotásokat. Mindenesetre bátran ki merem jelteni, hogy mindegyik filmnek megvolt a maga legjobb és emlékezetes momentuma, és ezzel is többet kaptam, mint egy végletekig lebutított hollywoodi produkciótól. Az európai filmek engem egyébként is le tudnak nyűgözni azzal, hogy hűek maradnak a hétköznapi élethez, és nem teljesen rugaszkodnak el a valóságtól.

Nagyon örülök az ilyen lehetőségeknek, s szeretném, ha még több lenne belőlük!

Czirják Gergő 11. B